

Nr. 188 (123). Fiskaren.

(Kan sjungas en ton lägre; i D moll och dur.)

Ej för fort.

B. H. Crusell.

1. På natt-lig strand vid svall och böl-ja Min gamla

hyd - da ens - lig står; Dess fot de vre - da vå - gor

sköl-ja Och skummet upp mot ru-tan slår. Fast

å - skan ljun - gar, stor-men tju - ter, Jag slum-rar

lugnt i halmtäckt skydd, Ty af-ton-bö-nen in-ne

slu - ter Mig i den E - vi - ges be - skydd; Ty

af - ton-bö - nen in - ne - slu - ter Mig i den

E - vi - ges be - skydd.

2. Och färgar solen bärg och dalar, Jag skyndar ut på väglös stig, Jag flyger öfver böljans salar, Där döden lurar under mig. — Hur ofta töcknar sökt förvilla Min färd, då natten kom bland dem, Då såg jag opp till Gud, och stilla Hans stjärna åter lyst mig hem.

3. Mitt nät, min ekstock och min koja, Är hvad af
lyckan jag begär. Glad drar jag fattigdomens boja, Ty emot
syndens lätt den är. Och när den natt sin vinge skakar,
Där ingen måne gör sin rund, Jag refvar seglen trygg
och vakar Vid hoppets säkra ankargrund.

B. v. Beskow.

Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-5789>

Se Vis- och låtregistret: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340>